

Udvalgets spørgsmål og justitsministerens svar herpå:

Spørgsmål nr. 1:

Ministeren bedes kommentere de kritikpunkter, som er rejst i de indkomne høringssvar, jf. bilag 1.

Svar:

De væsentligste indvendinger, der er fremkommet i forbindelse med høringen over Retsplejerådets betænkning om instansordningen i civile retssager (nr. 1348/1997), vedrører forslagene om ankebehandling ved Sø- og Handelsretten og indførelse af en ankebegrænsning i skattesager.

Disse forslag er imidlertid ikke medtaget i lovforslaget, da de efter Justitsministeriets opfattelse bør inddrages i Retsplejerådets arbejde med en generel reform af den civile retspleje.

Advokatrådet har endvidere fremført indvendinger mod forslaget om, at landsretternes og Sø- og Handelsrettens afgørelser om sagsomkostninger i hævdede og forligte sager og om salær til beskikkede advokater i sager, hvor der er meddelt fri proces, kun skal kunne kæres til Højesteret, hvis Procesbevillingsnævnet giver tilladelse.

Efter de gældende regler kan den nævnte type omkostningsafgørelser frit kæres fra landsret til Højesteret. Afgørelser om sagsomkostninger, der er indeholdt i domme, kan derimod kun ankes særskilt til Højesteret, hvis Procesbevillingsnævnet giver tilladelse.

I Retsplejerådets ovennævnte betænkning anføres på side 52:

»Landsrettens ankedomme afsiges i vidt omfang på grundlag af nye anbringender eller oplysninger, der er blevet inddraget under ankesagen, og som byretten ikke har taget stilling til. Disse domme kan ikke ankes uden Procesbevillingsnævnets tilladelse, og det forekommer derfor mindre velbegrunder, at der er en videre adgang til at få en prøvelse ved Højesteret af enkelte spørgsmål, der afgøres under behandlingen af sagen.

Retsplejerådet finder derfor ikke, at der er behov for at opretholde en videre kæreadgang for den nævnte type omkostningsafgørelser, dvs.

omkostningsafgørelser i hævdede og forligte sager og afgørelser om salær til beskikkede advokater i sager, hvor der er meddelt fri proces, end for de afgørelser om omkostninger, der er indeholdt i domme. Sagsomkostninger fastsættes med udgangspunkt i sagens værdi, og landsretterne har på dette område - som på andre områder, hvor landsretterne er den ordinære sidste instans - mulighed for gennem deres praksis i et stort antal sager at opretholde den nødvendige ensartethed med hensyn til omkostningsfastsættelsen. Dette gælder både med hensyn til omkostningsafgørelsen inter partes og med hensyn til størrelsen af det salær, der tilkommer en beskikket advokat. Der vil endvidere fortsat være mulighed for med Procesbevillingsnævnets tilladelse at indbringe afgørelser om principielle spørgsmål for Højesteret. Retsplejerådet finder det således forsvarligt, at afgørelser om sagsomkostninger i almindelighed finder deres endelige afgørelse ved landsretterne. Højesteret er da også efter gældende praksis meget tilbageholdende med at ændre landsrettens omkostningsafgørelser m.v., idet landsretten jo må formodes at have et særligt kendskab til sagen, som Højesteret kun vanskeligt kan bibringes under et kæremål.«

Justitsministeriet er enig i Retsplejerådets betragtninger.

Spørgsmål nr. 2:

Under henvisning til Københavns Byrets bemærkninger, jf. bilag 1, bedes ministeren redegøre for, hvilke konsekvenser lovforslaget har for byretterne i form af øgede ressourcebehov.

Svar:

Der kan henvises til pkt. 6. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget (L 35), hvor der bl.a. anføres følgende:

»Lovforslaget indebærer, at et antal relativt store civile retssager, der i dag behandles ved landsret i 1. instans under medvirken af 3 dommere, fremover vil blive ført ved byretten, der beklædes af én dommer. Når forslagets virkninger er slået fuldt ud igennem, vil dette samlet set